

Naar man ser hen til det omfattende Medarbejderskab fra Kollegiets og Embedslægerens Side, der i sin Tid med Rette ansaas paakrævet ved Forberedelsen til den om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse handlende Lov, er Modsætningen iøjnefaldende*).

Hvor ringe Opmærksomhed der fra den nuværende Justitsministers Side er skænket Kollegiets Raad og Kollegiets Initiativ, vil ikke mindre end af det allerede fremførte fremgaa af, at Kollegiet har haft Lejlighed til at rejse eller genoptage en Mængde Forslag til Ordning af Forhold, der henhører under dets Omraade, eller til at støtte saadanne fra Lægestandens eller fra andre Medicinalpersoners Side fremkomne Forslag uden at se noget Resultat af sine Bestræbelser.

Et Forslag om *Indførelse af Ligsyn ved Læge i Landdistrikterne*, som under et tidligere Ministerium (1896) blev stillet i Bero under Hensyn til, at Tiderne da ansaas for trykkende for Landbruget, er senere, efterat Forholdene i Landbruget ere blevne væsentligt gunstigere (1902), gentagne Gange af Kollegiet bragt paa Bane overfor Ministeren. Særlig har Kollegiet (1904) i Overensstemmelse med Tuberkulosekommissionen forestillet Ministeren, at det kun gennem en saadan Reform vilde være muligt at komme til sikker Kundskab om Tuberkulosens Udbredelse og faa fast Grund under Fødderne ved Forsøgene paa denne Sygdoms Bekæmpelse. Kollegiet har paa disse gentagne Henvendelser — for saa vidt det har opnaaet Svar — kun modtaget et kort Afslag.

Et Forslag fra Kollegiet om *Indførelse af Fødselsanmeldelser ved Jordemødre (og Læger) i Landdistrikterne* (1902) fandt Justitsministeren utilraadeligt, uden at det dog angaves, hvorfor det ikke kunde tilraades.

Paa Foranledning fra den almindelige danske Lægeforenings Side anbefalede Sundhedskollegiet (1902) indtrængende og udførligt begrundet Ministeriet at træffe *Foranstaltninger mod den stærkt om sig gribende Handel med Arkana* og Reklamering gennem svindelagtige Dagbladsannoncer med hemmelige Lægemidler, og der udarbejdedes af Kollegiet Forslag til de i saa Henseende fornødne Bestemmelser, ligesom der ogsaa fra Apotekerforenings Side fremkom Forslag i samme Retning. Resultatet af Kollegiets Indstilling var som sædvanlig negativt, kun aabnedes der — dog ikke paa Justitsministerens Initiativ — ved Tilføjelse af et „m. m.“ i Loven om Undersøgelse af Levnetsmidler Adgang til at faa Arkana til indvendigt Brug undersøgt i Laboratoriet for Statens Undersøgelse af Levnedsmidler.

Ligeledes efter Lægeforeningens Initiativ har Kollegiet (1902) haft Spørgsmaalet om en *Ændring af Dødsattesternes Form* under Overvejelse foranlediget ved, at Hensynet til Publikum ofte maa bevæge Lægerne til ikke at udfylde Attestens Rubrik om Dødsarsagen nøjagtigt, hvad der atter maa blive til væsentligt Afbræk for Medicinalstatistiken. Efter vidtløftige Forhandlinger om Sagen med Landets Embedslæger og praktiserende Læger tilstillede Kollegiet Ministeret forskellige Forslag til en hensigtsmæssig Ordning af Sagen, men Ministeriet fandt ikke tilstrækkelig Anledning til at skride til en Ordning i den antydede Retning.

I Januar 1906 rejste Kollegiet Spørgsmaal om *Kontrol med private Kuranstalter og Kliniker*, idet det fremhævede, at enhver uden ringeste Sagkundskab eller sagkyndig Bistand kan oprette saakaldte Tuberkulosesanatorier, hvor og hvorledes det falder Vedkommende ind, og at medens en Jordemoder ikke har Ret til uden Embedslægens Samtykke at have en svanger Kvinde til Huse, kan en hvilken som helst anden Person,

*) Ministerens Hovedforsvar for i dette Forhold at undlade at søge Samarbejde med sin beskikkede Medarbejder er sjensynlig at søge i den allerede i anden Sammenhæng berørte Udtalelse, at Lovens Modstandere muligt i Kollegiet kunde have fundet en Allieret. Af Ministerens Bemærkninger i den citerede Skrivelse af 17. November 1904 til det Landstingsudvalg, som behandlede Lovforslaget, synes at fremgaa, at Ministeren støtter denne Formodning paa, at Kollegiet 16 Aar tidligere havde udtalt sig til Gunst for Reglementationens Virkninger; men af de Medlemmer, som i 1888 underskrev Kollegiets Betænkning, havde i 1904 kun 2 endnu Sæde i Kollegiet, og af disse 2 havde den ene i 1888 afgivet en udførlig begrundet Mindretalsudtalelse for Ophævelse af den offentlige Prostitution. Om de 8 senere tilkomne Medlemmers Stilling til dette Spørgsmaal vides det ikke, at Ministeren med Rette kunde gøre sig nogen Formodning.